EUROPESE
COMMISSIE

Brussel, 11.11.2026
COM(2026) 1110 final

2026/0357 (COD)

Voorstel voor een

RICHTLIJN VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD

tot wijziging van de Richtlijnen 2011/83/EU en 2002/58/EG van het Europees Parlement en de Raad wat betreft de vereenvoudiging van bepaalde regels inzake consumentenbescherming

{SEC(2026) 1100 final} - {SWD(2026) 1100 final} - {SWD(2026) 1101 final} - {SWD(2026) 1102 final}

(Voor de EER relevante tekst)

TOELICHTING

1. ACHTERGROND VAN HET VOORSTEL

• Motivering en doel van het voorstel

Het digitale tijdperk heeft de ervaringen van consumenten ingrijpend veranderd. Het heeft ervoor gezorgd dat er snellere, gemakkelijkere en ruimere toegang is tot een steeds groter wordend spectrum van goederen en diensten. Tegelijkertijd heeft het geleid tot nieuwe en geavanceerdere manieren om de keuzen van consumenten te beïnvloeden. Naast de onbetwistbare voordelen op het gebied van keuzevrijheid en efficiëntie zorgt het grootschalige gebruik van digitale technologieën ervoor dat zowel oude als nieuwe vormen van oneerlijke handelspraktijken consumenten op grote schaal treffen, waardoor de risico's voor hun economische belangen, alsook voor hun geestelijk en lichamelijk welzijn, worden vergroot.

In het kader van de geschiktheidscontrole van het EU-consumentenrecht inzake digitale rechtvaardigheid[1] zijn de richtlijn oneerlijke handelspraktijken (Richtlijn 2005/29/EG)[2], de richtlijn consumentenrechten (Richtlijn 2011/83/EU)[3] en de richtlijn oneerlijke bedingen (Richtlijn 93/13/EEG)[4] geëvalueerd over de periode 2017-2023. Op basis daarvan werd geconcludeerd dat deze drie richtlijnen relevant en noodzakelijk blijven om een hoog niveau van consumentenbescherming online alsook de doeltreffende werking van de digitale eengemaakte markt te waarborgen. Tegelijkertijd werden verschillende schadelijke, zich ontwikkelende problematische praktijken in kaart gebracht waarmee consumenten online te maken krijgen, variërend van misleidende interfaceontwerpen, misleidende online prijsmarketing en abonnementstrucs tot manipulatieve, datagestuurde handelspraktijken. Uit de geschiktheidscontrole bleek tevens dat er sprake is van lacunes en juridische onzekerheden in de wetgeving inzake consumentenbescherming, die zowel voor consumenten als voor bedrijven aanzienlijke gevolgen hebben. Ten slotte werd er enige beperkte ruimte voor vereenvoudiging en lastenvermindering vastgesteld, met name op het gebied van aangelegenheden waarop Richtlijn 2011/83/EU van toepassing is.

Volgens het kompas voor concurrentievermogen behoren vereenvoudiging en lastenverlichting tot de overkoepelende doelstellingen van de Commissie. Commissaris McGrath heeft op 15 juli 2025 een uitvoeringsdialoog gehouden, waarbij de nadruk lag op vereenvoudiging van het consumentenrecht in de digitale omgeving[5]. Hieruit bleek dat de lasten voor bedrijven als gevolg van het horizontale consumentenrecht van de EU beperkt zijn (er gelden bijvoorbeeld geen rapportageverplichtingen), maar dat er ruimte is voor gerichte vereenvoudiging. In zijn conclusies over de consumentenagenda 2030 heeft de Raad het streven naar vereenvoudiging van de regels voor bedrijven verwelkomd en benadrukt dat onnodige nieuwe bureaucratie moet worden vermeden[6].

---

1 Werkdocument van de diensten van de Commissie, "Fitness Check of EU consumer law on digital fairness", SWD(2024) 230 final, 3.10.2024.

2 Richtlijn 2005/29/EG van het Europees Parlement en de Raad van 11 mei 2005 betreffende oneerlijke handelspraktijken die van invloed zijn op consumenten op de interne markt. PB L 149 van 11.6.2005, blz. 22.

3 Richtlijn 2011/83/EU van het Europees Parlement en de Raad van 25 oktober 2011 betreffende consumentenrechten, PB L 304 van 22.11.2011, blz. 64).

4 Richtlijn 93/13/EEG van de Raad van 5 april 1993 betreffende oneerlijke bedingen in consumentenovereenkomsten (PB L 95 van 21.4.1993, blz. 29).

5 Europese Commissie, Uitvoeringsdialoog over consumentenbescherming in de digitale omgeving met commissaris Michael McGrath, 2025.

6 Conclusies van de Raad over de consumentenagenda 2030, 26 februari 2026.

Met het onderhavige voorstel wordt tegemoetgekomen aan de vastgestelde behoefte aan vereenvoudiging en vermindering van de administratieve lasten. Het moet worden gelezen in samenhang met het voorstel voor een verordening eerlijke digitale handelspraktijken.

Dit voorstel maakt deel uit van het programma voor gezonde en resultaatgerichte regelgeving (Refit) en draagt bij aan vereenvoudiging, waarbij bijzondere aandacht wordt besteed aan kleine en middelgrote ondernemingen. De maatregelen ter vermindering van de administratieve lasten in dit initiatief zullen naar verwachting leiden tot algemene besparingen.

- **Verenigbaarheid met bestaande bepalingen op het beleidsterrein**

Dit voorstel is in overeenstemming met andere EU-prioriteiten en met de prioriteiten van de Commissie op het gebied van consumentenbescherming. De richtlijn consumentenrechten (Richtlijn 2011/83/EU) zal worden gewijzigd om de administratieve lasten voor handelaren die actief zijn op de interne markt, te verminderen, zonder afbreuk te doen aan de algemene EU-doelstelling om een hoog niveau van consumentenbescherming te waarborgen.

- **Verenigbaarheid met andere beleidsterreinen van de Unie**

Het voorstel is ook in overeenstemming met het bestaande digitale rulebook, waaronder de digitaledienstenverordening, de digitalemarktenverordening en de AI-verordening, de algemene verordening gegevensbescherming en lopende initiatieven, zoals de digitale omnibus en de herziening van de richtlijn audiovisuele mediadiensten. Daarnaast wordt gestreefd naar overeenstemming met het voorstel van de Commissie voor de EU KIDS ACT.

De aanvullende toepassing van het digitale rulebook en de instrumenten van het consumentenrecht waarborgt een alomvattende en doeltreffende consumentenbescherming[7]. Dit kan bijdragen aan een efficiënte handhaving wanneer de autoriteiten onderling afstemmen om de meest geschikte maatregel toe te passen[8].

2. RECHTSGRONDSLAG, SUBSIDIARITEIT EN EVENREDIGHEID

- **Rechtsgrondslag**

Dit voorstel is gebaseerd op artikel 114, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (VWEU). Artikel 114 VWEU voorziet in de onderlinge aanpassing van wettelijke bepalingen en verplicht de EU tot een hoog niveau van consumentenbescherming, teneinde de werking van de interne markt te waarborgen, zoals bepaald in artikel 26 VWEU. In artikel 169 VWEU en het Handvest van de grondrechten (artikel 38) wordt gewezen op de doelstelling van een hoog niveau van consumentenbescherming, waarbij in artikel 169 VWEU specifiek wordt verwezen naar de bescherming van de gezondheid, de veiligheid en de economische belangen van consumenten.

Artikel 114 VWEU is de juiste rechtsgrondslag. Het voorstel heeft tot doel de belemmeringen voor de grensoverschrijdende levering van goederen en diensten op digitale markten weg te nemen door bepaalde regels van Richtlijn 2011/83/EU te vereenvoudigen, teneinde de

[7] De aanvullende toepassing van de digitaledienstverordening en het consumentenrecht blijkt bijvoorbeeld uit de parallelle maatregelen van de Commissie en het SCB-netwerk met betrekking tot de onlinemarktplaatsen Temu en Shein. In deze procedure richt het SCB-netwerk zich op kwesties op het gebied van consumentenbescherming, zoals het aanbieden van nepkortingen, verkoop waarbij de consument onder druk wordt gezet, de toepassing van manipulatieve gamificatie-elementen, ontbrekende en misleidende informatie over rechten van consumenten, nepbeoordelingen en verborgen contactgegevens.

[8] Zie bv. Reyna, A., "Interdisciplinary enforcement in competition and data protection law" (2025).

administratieve lasten voor bedrijven te verminderen en de rechtszekerheid voor bedrijven en consumenten te vergroten. Dit beleidsterrein valt onder de gedeelde bevoegdheid overeenkomstig artikel 4, lid 2, punten a) en f), VWEU. Bijgevolg is het subsidiariteitsbeginsel van toepassing en valt het voorstel onder het subsidiariteitscontrolemechanisme van Protocol nr. 2.

- **Subsidiariteit (bij niet-exclusieve bevoegdheid)**

Kwesties op het gebied van consumentenbescherming, met name in de digitale ruimte, zijn inherent grensoverschrijdend en systemisch van aard en vloeien voort uit digitale markten die in de hele EU actief zijn. Bijna de helft van de respondenten op de bedrijfsenquête voor de effectbeoordeling voor het initiatief (48 %; 592 van de 1 232) was het ermee eens of sterk eens dat het ontbreken van geharmoniseerde EU-regels de schaalbaarheid in de lidstaten beperkt, en meer dan de helft van hen (d.w.z. 52 %; 645 van de 1 235) bevestigde dat verschillen in de nationale uitvoering van het EU-recht de grensoverschrijdende handel belemmeren.

Maatregelen op EU-niveau bieden een aanzienlijke meerwaarde. Uit de resultaten van de gerichte enquêtes die in het kader van de geschiktheidscontrole zijn gehouden, bleek dat er consensus bestaat over de meerwaarde van de EU van geharmoniseerde regels in de digitale sector voor handelaren en consumenten in de hele EU. De in deze richtlijn voorgestelde vereenvoudigingsmaatregelen zullen de administratieve lasten voor ondernemingen, waaronder kleine en middelgrote ondernemingen, verminderen.

- **Evenredigheid**

Het voorstel gaat niet verder dan nodig is om de beoogde doelstellingen te verwezenlijken. Zoals beschreven in punt 6 van het effectbeoordelingsverslag, zijn de beleidsopties en de specifieke vereenvoudigingsmaatregelen beoordeeld, waarbij ook rekening werd gehouden met de verwachte evenredigheid van de opgenomen maatregelen. Deze maatregelen vormen de minst ingrijpende optie waarmee de beoogde doelstelling kan worden bereikt en zijn derhalve evenredig, zoals uiteengezet in de punten 7.2 en 7.4 van het effectbeoordelingsverslag.

- **Keuze van het instrument**

Het voorstel tot wijziging van de Richtlijnen 2011/83/EU en 2002/58/EG heeft de vorm van een richtlijn.

3. EVALUATIE, RAADPLEGING VAN BELANGHEBBENDEN EN EFFECTBEOORDELING

- **Evaluatie van bestaande wetgeving en controle van de resultaatgerichtheid ervan**

In het kader van de geschiktheidscontrole van het EU-consumentenrecht inzake digitale rechtvaardigheid zijn de Richtlijnen 2005/29/EG, 2011/83/EU en 93/13/EEG voor de periode 2017-2023 getoetst aan de vijf criteria voor betere regelgeving. De conclusies kunnen als volgt worden samengevat:

– Doeltreffendheid: de richtlijnen zijn slechts ten dele doeltreffend, aangezien het aantal klachten van consumenten en de omvang van de schade nog steeds hoog zijn, er nog steeds sprake is van rechtsonzekerheid en juridische lacunes en er een risico bestaat op versnippering van de regelgeving en onvoldoende handhaving.

– Samenhang: er is sprake van een consistente en elkaar wederzijds versterkende interne samenhang, terwijl de externe samenhang over het algemeen wordt bereikt door middel van complementariteit met andere EU-wetgeving.

– Efficiëntie: is ook positief, zij het met enige beperkingen, aangezien de kosten en baten op maatschappelijk niveau in evenwicht zijn en de nalevingskosten niet als hoog worden beschouwd, met aanzienlijke voordelen voor consumenten, handelaren en overheden en specifieke gebieden met potentieel voor vereenvoudiging (bv. informatieverplichtingen, herroepingsrecht).

– Meerwaarde van de EU: een EU-rechtskader zorgt voor matig of aanzienlijk betere resultaten dan de lidstaten afzonderlijk hadden kunnen bereiken.

– Relevantie: positief, maar met beperkingen: de doelstellingen blijven uiterst relevant en een technologisch neutraal vangnet biedt voordelen. Verschillende technologische en marktontwikkelingen zullen invloed hebben op de geschiktheid voor het beoogde gebruik, en deze invloed zal naar verwachting in de toekomst in een sneller tempo toenemen (bv. het toenemende gebruik van AI, automatisering en personalisatie). De toepassing van andere EU-wetgeving zal van invloed zijn op de relevantie.

• **Raadpleging van belanghebbenden**

Overeenkomstig de richtsnoeren voor betere regelgeving zijn er uitgebreide raadplegingen gehouden om een brede participatie van belanghebbenden te waarborgen.

De raadplegingsactiviteiten omvatten:

– een openbare raadpleging, waarvoor feedback kon worden ingediend van 17 juli 2025 tot en met 24 oktober 2025;

– een verzoek om input dat werd gepubliceerd op het portaal “Geef uw mening” en dat gelijktijdig met de openbare raadpleging plaatsvond;

– een kwantitatief onderzoek onder bedrijven;

– een kwantitatief onderzoek onder consumenten (15 jaar en ouder);

– een kwantitatief onderzoek onder kinderen (7-14 jaar);

– een reeks gedragsexperimenten met consumenten (15 jaar en ouder);

– een reeks gedragsexperimenten met minderjarigen (12-17 jaar);

– kwalitatief onderzoek (focusgroepdiscussies) met minderjarigen (12-17 jaar);

– drie gerichte enquêtes onder belanghebbenden, namelijk:

  • ondernemersorganisaties;

  • consumentenorganisaties;

  • overheidsinstanties.

– gerichte interviews met belanghebbenden, waaronder vertegenwoordigers van bedrijven, brancheorganisaties, waaronder vertegenwoordigers van kleine en middelgrote ondernemingen, consumentenverenigingen, maatschappelijke organisaties, waaronder organisaties die kinderen, jongeren en andere kwetsbare groepen vertegenwoordigen, en academici;

– rondetafelgesprekken met belangrijke belanghebbenden over specifieke onderwerpen;

– een raadpleging van kinderen via de EU-site voor jongereninspraak;

– een uitvoeringsdialoog met commissaris McGrath over consumentenbescherming in de digitale omgeving op 15 juli 2025;

– een jongerenbeleidsdialoog over de verordening eerlijke digitale handelspraktijken op 17 en 18 juni 2026;

– deskresearch op basis van relevante wetenschappelijke literatuur, artikelen, beleidsdocumenten en online bronnen.

Verder werd rekening gehouden met de aanbevelingen van de medevoorzitters van het speciaal panel voor onlineveiligheid van kinderen, die op 13 juli 2026 zijn gepubliceerd.

Een samenvattend verslag van de raadpleging van belanghebbenden is opgenomen in bijlage 2 bij de effectbeoordeling. Het samenvattende feitenverslag van de openbare raadpleging is op 19 december 2025 gepubliceerd[9].

Uit de feedback op de raadplegingsactiviteiten bleek dat belanghebbenden aan de consumentenkant sceptisch waren over de vraag of de in dit voorstel opgenomen vereenvoudigingsmaatregelen konden worden doorgevoerd zonder dat dit ten koste zou gaan van de consumentenbescherming, terwijl belanghebbenden uit het bedrijfsleven pleitten voor een nog verdergaande vereenvoudiging.

- **Bijeenbrengen en gebruik van expertise**

De Commissie heeft zich gebaseerd op de externe evaluatiestudie ter ondersteuning van de geschiktheidscontrole, de externe studie ter ondersteuning van de verordening eerlijke digitale handelspraktijken, enquêtes onder overheidsinstanties, gedragsonderzoek, het scorebord voor consumentenvoorwaarden, de werkzaamheden van het Gemeenschappelijk Centrum voor onderzoek en onafhankelijke wetenschappelijke literatuur. Naar de ondersteunende studies wordt verwezen in de bijlagen bij het effectbeoordelingsverslag.

- **Effectbeoordeling**

De voorkeursoptie wordt uitgevoerd via dit voorstel voor een richtlijn en het voorstel voor de verordening eerlijke digitale handelspraktijken. Beide voorstellen worden ondersteund door een effectbeoordeling, waarover de Raad voor regelgevingstoetsing op 3 juli 2026 een positief advies met voorbehoud heeft uitgebracht. De opmerkingen van de Raad voor regelgevingstoetsing zijn behandeld in het definitieve effectbeoordelingsverslag.

Dit voorstel voor een richtlijn geeft uitvoering aan de vereenvoudigingsmaatregelen die zijn opgenomen in punt “6.7 Vereenvoudiging” van het effectbeoordelingsverslag: i) de handelaar hoeft geen verplichte precontractuele informatie te verstrekken over het herroepingsrecht bij overeenkomsten voor digitale online-inhoud wanneer dat recht niet van toepassing is omdat de consument uitdrukkelijk instemt met onmiddellijke toegang tot de digitale online-inhoud; ii) voor abonnementen op digitale media-inhoud (audio en video) wordt het huidige herroepingsrecht van 14 dagen vervangen door het recht om de overeenkomst binnen de eerste maand op te zeggen, mits de volledige abonnementsvergoeding voor die maand wordt betaald (in plaats van voor elke consument de waarde te berekenen van de tot het moment van herroeping geleverde diensten), en (iii) de informatievereisten worden versoepeld voor herhaalde in-app-aankopen van geringe waarde.

[9] Openbare raadpleging inzake de verordening eerlijke digitale handelspraktijken – samenvattend feitenverslag, december 2025.

Het omvat tevens maatregelen om overlappende vereisten weg te nemen en de samenhang met andere Uniewetgeving te waarborgen: i) schrapping van artikel 16 sexies van Richtlijn 2011/83/EU betreffende donkere patronen in overeenkomsten op afstand inzake financiële diensten, aangezien donkere patronen op horizontale wijze worden aangepakt in het voorstel voor de verordening eerlijke digitale handelspraktijken; ii) schrapping van specifieke voorschriften voor consumenteninformatie van Richtlijn 2011/83/EU die betrekking hebben op kenmerken die vrijwillig door de handelaar worden aangeboden en onder andere Uniewetgeving vallen; iii) schrapping van de regelgevingsoptie voor de lidstaten in Richtlijn 2011/83/EU betreffende onlinemarktplaatsen, teneinde de samenhang met het digitale rulebook van de EU te waarborgen, en iv) wijziging van artikel 13 van de e-privacyrichtlijn (Richtlijn 2002/58/EG) inzake ongewenste commerciële mededelingen, teneinde de toepassing ervan uit te sluiten voor communicatie tussen bedrijven en consumenten, aangezien deze zal worden geregeld in de verordening eerlijke digitale handelspraktijken.

Dit initiatief zal in het algemeen een positieve bijdrage leveren aan Refit. Hoewel het niet in alle gevallen mogelijk was om de besparingen te kwantificeren, zullen deze maatregelen ter vermindering van de administratieve lasten naar verwachting in tien jaar tijd een totale besparing van 197,5 miljard EUR opleveren.

- **Resultaatgerichtheid en vereenvoudiging**

Dit voorstel en het voorstel voor de verordening eerlijke digitale handelspraktijken zijn Refit-initiatieven. In deze toelichting wordt ingegaan op het onderdeel vereenvoudiging, terwijl de overige maatregelen aan bod komen in de toelichting bij het voorstel voor de verordening eerlijke digitale handelspraktijken.

Deze voorstellen voorzien in een uniform pakket regels dat alle marktdeelnemers meer zekerheid zal bieden. Consumenten zullen profiteren van duidelijkere, neutralere onlinekeuzemogelijkheden, begrijpelijkere prijsstelling en minder hindernissen bij het aanmelden voor, het gebruik van of het opzeggen van digitale diensten, wat het vertrouwen versterkt. Grote ondernemingen, die reeds beschikken over de nodige capaciteit op het gebied van juridische zaken en naleving, hoeven slechts hun ontwerpnormen en strategieën voor het genereren van inkomsten bij te stellen en over te stappen op langetermijnmodellen die gericht zijn op reputatiebehoud, waardoor de kortetermijnflexibiliteit weliswaar afneemt, maar de voorspelbaarheid toeneemt en het risico op handhavingsmaatregelen afneemt. kleine en middelgrote ondernemingen kunnen in eerste instantie te maken krijgen met een nalevingslast – het herontwerpen van interfaces, processen en documentatie – als gevolg van de maatregelen die zijn opgenomen in het voorstel voor de verordening eerlijke digitale handelspraktijken, maar zullen tegelijkertijd profiteren van een vermindering van de administratieve lasten dankzij de vereenvoudigingsmaatregelen in het onderhavige voorstel. Bovendien zullen zij na de eerste aanpassingen profiteren van een eenvoudigere en transparantere concurrentieomgeving, zodat zij zich kunnen concentreren op productkwaliteit en innovatie. Ten slotte zullen handhavingsinstanties profiteren van duidelijkere regels en instrumenten die een vroegtijdiger, preventief optreden mogelijk maken, zorgen voor meer samenhang tussen de lidstaten en leiden tot een doeltreffendere handhaving.

In het algemeen zijn de voorstellen in overeenstemming met de doelstellingen inzake het concurrentievermogen van de EU. Ze leveren geen systemische nadelen op het gebied van kosten of innovatie op en bieden duidelijke nettovoordelen voor het concurrentievermogen van kleine en middelgrote ondernemingen, terwijl ze innovatie en concurrentie sturen in de richting van een duurzamere en op vertrouwen gebaseerde marktdynamiek.

De voorgestelde vereenvoudigingsmaatregelen leiden tot terugkerende kostenbesparingen door overbodige informatieverplichtingen af te schaffen, herhaalde transacties te stroomlijnen en versnipperde of weinig relevante nalevingsvereisten te verminderen, zonder afbreuk te doen aan de algemene doelstellingen van een krachtige consumentenbescherming. Hoewel deze besparingen op zich bescheiden zijn, zijn ze structureel van aard en nemen ze in de loop van de tijd toe, met name voor kleine en middelgrote ondernemingen en digitale bedrijven met een groot volume.

De voorstellen zijn klaar voor het digitale tijdperk en sluiten aan bij de werking van het internet. Ze houden een wijziging in van de bestaande EU-wetgeving door nieuwe materiële regels voor consumentenbescherming in te voeren, zonder dat daarbij het verzamelen, verwerken, genereren, uitwisselen of delen van gegevens verplicht wordt gesteld om hun doelstellingen te verwezenlijken. Bovendien vereisen ze niet dat bedrijven specifieke technologieën en oplossingen ontwikkelen of gebruiken. Ten slotte leggen ze geen verplichting op tot de ontwikkeling van specifieke overheidsdiensten die digitale middelen vereisen voor hun uitvoering.

- **Grondrechten**

De vereenvoudigingsmaatregelen in het onderhavige voorstel zijn in overeenstemming met artikel 38 van het Handvest, aangezien ze een hoog niveau van consumentenbescherming waarborgen. Hoewel sommige maatregelen in het voorstel voor de verordening eerlijke digitale handelspraktijken de vrijheid van ondernemerschap (artikel 16 van het Handvest) kunnen beperken, geldt dit niet voor de maatregelen in het onderhavige voorstel.

4. GEVOLGEN VOOR DE BEGROTING

De twee voorstellen leiden niet tot een toename in personele middelen of andere kosten voor de Commissie en hebben derhalve geen gevolgen voor de begroting. Aangezien het voorstel geen gevolgen voor de begroting en geen digitale dimensie heeft, is het niet nodig een financieel en digitaal memorandum bij het voorstel te verstrekken.

5. OVERIGE ELEMENTEN

- **Uitvoeringsplanning en regelingen betreffende controle, evaluatie en rapportage**

Het voorstel neemt de vorm aan van een wijzigingsrichtlijn. De lidstaten moeten de richtlijn uiterlijk twaalf maanden na de inwerkingtreding ervan omzetten en de nationale omzettingsmaatregelen via Themis aan de Commissie meedelen. De Commissie is bereid de lidstaten technische ondersteuning te bieden bij de uitvoering van de richtlijn.

De vooruitgang bij de verwezenlijking van de doelstellingen van de twee voorstellen zal worden gemonitord aan de hand van een reeks kernindicatoren (opgenomen in het effectbeoordelingsverslag). Het monitoringkader zal nog verder worden aangepast wanneer de wettelijke en uitvoeringsvereisten en het tijdschema definitief zijn vastgesteld.

- **Artikelsgewijze toelichting**

In artikel 1 van het voorstel worden de wijzigingen van Richtlijn 2011/83/EU uiteengezet.

De artikelen 2, 3, 5, 6, 6 bis, 8, 9, 11 bis, 12, 14, 16, 16 bis, 16 sexies en 29, alsmede bijlage I bij Richtlijn 2011/83/EU worden gewijzigd.

Er wordt met name verduidelijkt dat wanneer de consument vóór het sluiten van de overeenkomst verzoekt om onmiddellijke toegang tot digitale inhoud die niet op een materiële

drager wordt geleverd, waardoor hij zijn herroepingsrecht verliest overeenkomstig de uitzondering in artikel 16, eerste alinea, punt m), de handelaar niet verplicht is om de consument precontractuele informatie te verstrekken over het bestaan en de voorwaarden van het herroepingsrecht.

In het geval van abonnementen op audio- of video-inhoud die als dienstenovereenkomsten worden aangemerkt, kan de consument de overeenkomst gedurende de eerste maand opzeggen, mits hij de volledige gemiddelde abonnementsvergoeding voor één maand betaalt, berekend op basis van de totale looptijd van de overeenkomst. Deze regel vervangt de verplichting van de consument om de dienstverlener een vergoeding te betalen op basis van de marktwaarde van de tot het moment van herroeping geleverde diensten, overeenkomstig de huidige regels inzake de herroeping van dienstenovereenkomsten.

De informatieverplichtingen uit hoofde van Richtlijn 2011/83/EU worden vereenvoudigd voor aanvullende microtransacties die door dezelfde handelaar aan de consument worden aangeboden in het kader van een bestaande overeenkomst voor digitale diensten. Voor dergelijke microtransacties hoeft de handelaar de consument namelijk alleen de essentiële informatie over de belangrijkste kenmerken en de prijs te verstrekken, zonder herhaling van statische informatie, zoals zijn identiteit en contactgegevens.

De informatievereisten betreffende het beleid van de handelaar inzake klachtenbehandeling, de klantenservice of -bijstand na verkoop en commerciële garanties, gedragscodes en de toegang tot buitengerechtelijke klachten- en beroepsprocedures, voor zover de handelaar dergelijke voorzieningen ter beschikking stellen, worden geschrapt.

Artikel 11 bis van Richtlijn 2011/83/EU betreffende de herroepingsfunctie wordt geschrapt, aangezien het wordt opgenomen in de verordening eerlijke digitale handelspraktijken.

Artikel 16 sexies van Richtlijn 2011/83/EU wordt geschrapt, aangezien de verordening eerlijke digitale handelspraktijken horizontale regels invoert met betrekking tot misleidende interfaceontwerpen die ook gelden voor op afstand gesloten overeenkomsten inzake financiële diensten.

Bij artikel 2 van het voorstel wordt artikel 13 van Richtlijn 2002/58/EG betreffende ongewenste commerciële communicatie gewijzigd, teneinde de toepassing ervan uit te sluiten voor communicatie tussen bedrijven en consumenten, aangezien deze zal worden geregeld in de verordening eerlijke digitale handelspraktijken.

2026/0357 (COD)

Voorstel voor een

RICHTLIJN VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD

tot wijziging van de Richtlijnen 2011/83/EU en 2002/58/EG van het Europees Parlement en de Raad wat betreft de vereenvoudiging van bepaalde regels inzake consumentenbescherming

(Voor de EER relevante tekst)

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, en met name artikel 114,

Gezien het voorstel van de Europese Commissie,

Na toezending van het ontwerp van wetgevingshandeling aan de nationale parlementen,

Gezien het advies van het Europees Economisch en Sociaal Comité[10],

Handelend volgens de gewone wetgevingsprocedure,

Overwegende hetgeen volgt:

(1) Uit de geschiktheidscontrole van het EU-consumentenrecht inzake digitale rechtvaardigheid van 2024 is gebleken dat er ruimte bestaat voor vereenvoudiging en lastenverlichting met betrekking tot Richtlijn 2011/83/EU van het Europees Parlement en de Raad[11].

(2) Op grond van Richtlijn 2011/83/EU is de handelaar verplicht om de consument vóór het sluiten van een overeenkomst op afstand of een buiten de verkoopruimten gesloten overeenkomst informatie te verstrekken over de voorwaarden, termijn en procedures met betrekking tot het herroepingsrecht, alsmede het modelformulier voor herroeping. In het geval van overeenkomsten betreffende de levering van digitale inhoud die niet op een materiële drager wordt geleverd, verliest de consument het herroepingsrecht als de uitvoering is begonnen en, ingeval de overeenkomst de consument tot betaling verplicht, wanneer de consument vooraf uitdrukkelijk toestemming heeft gegeven om met de uitvoering te beginnen en heeft erkend dat het herroepingsrecht daardoor vervalt.

(3) Indien de consument deze toestemming en bevestiging verleent voordat de overeenkomst wordt gesloten, en de uitvoering van de overeenkomst onmiddellijk na het sluiten ervan begint, moet worden verduidelijkt dat de handelaar de precontractuele informatie over het herroepingsrecht en het modelformulier voor herroeping niet hoeft te verstrekken.

---

[10] PB C van , blz. .

[11] Richtlijn 2011/83/EU van het Europees Parlement en de Raad van 25 oktober 2011 betreffende consumentenrechten, tot wijziging van Richtlijn 93/13/EEG van de Raad en van Richtlijn 1999/44/EG van het Europees Parlement en de Raad en tot intrekking van Richtlijn 85/577/EEG van de Raad en van Richtlijn 97/7/EG van het Europees Parlement en de Raad (PB L 304 van 22.11.2011, blz. 64, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2011/83/oj).

(4) De regels inzake het herroepingsrecht zoals vastgelegd in Richtlijn 2011/83/EU met betrekking tot dienstenovereenkomsten, met inbegrip van overeenkomsten voor de levering van digitale diensten, bieden de consument de mogelijkheid om het herroepingsrecht ook uit te oefenen nadat de uitvoering van de overeenkomst is begonnen. In dergelijke gevallen heeft de handelaar recht op een bedrag dat evenredig is aan de diensten die zijn verleend voordat de consument gebruik heeft gemaakt van het herroepingsrecht; dit bedrag wordt berekend op basis van de overeengekomen totale prijs. Deze regels inzake het herroepingsrecht zijn eveneens van toepassing op abonnementen voor toegang tot audio- of video-inhoud gedurende een bepaalde periode, wanneer deze worden aangemerkt als overeenkomsten voor digitale diensten, dat wil zeggen wanneer ze inhoud aanbieden die een dynamisch karakter heeft en verder gaat dan de stabiele en, in voorkomend geval, doorlopende levering van specifieke digitale inhoud.

(5) De berekening van het door de consument te betalen bedrag gebeurt in elk geval op individuele basis, wat extra administratieve lasten voor de leverancier en onzekerheid voor de consument met zich meebrengt. Om rechtszekerheid te waarborgen, moeten de regels inzake het herroepingsrecht van Richtlijn 2011/83/EU derhalve worden gewijzigd voor overeenkomsten voor digitale diensten die bestaan uit een abonnement op toegang tot audio- of video-inhoud, waarbij de uitvoering van de overeenkomst begint vóór het verstrijken van de herroepingstermijn van 14 dagen. De consument moet namelijk binnen een maand na het sluiten van de overeenkomst te allen tijde de overeenkomst kunnen herroepen, mits hij in het geval van een maandelijks abonnement het verschuldigde bedrag voor één maand aan de handelaar betaalt. Bij abonnementen met een looptijd van meer dan één maand moet dit bedrag overeenkomen met de gemiddelde prijs van de digitale dienst voor één maand, berekend op basis van de totale prijs voor de volledige looptijd van het contract, waarbij rekening wordt gehouden met eventuele kortingsperioden tijdens de abonnementsperiode. Aangezien de consument die de overeenkomst heeft herroepen, voor de volledige looptijd van één maand van de overeenkomst zou moeten betalen, moet de handelaar de digitale dienst aan de consument tot het einde van die periode blijven leveren.

(6) Op digitale markten is een aanzienlijke toename waargenomen van microtransacties voor de aankoop van digitale inhoud die niet op een materiële drager wordt geleverd en die plaatsvindt in het kader van digitale diensten, met name in het kader van videospellen. Dergelijke digitale inhoud biedt aanvullende functionaliteiten en kenmerken die onlosmakelijk verbonden zijn met de digitale dienst die de handelaar reeds aan de consument levert.

(7) Voor dergelijke microtransacties van geringe waarde is het onnodig en onevenredig om van de handelaar te verlangen dat hij de volledige reeks precontractuele informatie verstrekt zoals vastgelegd in Richtlijn 2011/83/EU. Het is niet nodig om de informatie over bijvoorbeeld de identiteit en contactgegevens van de handelaar, de betalings- en uitvoeringsvoorwaarden of het bestaan van algemene wettelijke rechten vóór het sluiten van elke microtransactie te herhalen, aangezien deze informatie reeds is verstrekt op het moment van het sluiten van de overeenkomst voor de betreffende digitale dienst.

(8) Het is derhalve passend om dergelijke microtransacties van geringe waarde vrij te stellen van diverse precontractuele informatieverplichtingen zoals vastgelegd in Richtlijn 2011/83/EU, terwijl de verplichting voor de handelaar om de consument de essentiële informatie over de belangrijkste kenmerken en de prijs van de

microtransactie te verstrekken, gehandhaafd blijft. Handelaren die microtransacties aanbieden, moeten ook de uitdrukkelijke toestemming van de consument verkrijgen en hem erop wijzen dat hij zijn herroepingsrecht verliest indien de microtransactie onmiddellijk wordt uitgevoerd.

(9) Richtlijn 2011/83/EU bevat de informatievereisten betreffende het beleid van de handelaar inzake klachtenbehandeling, klantenservice of -bijstand na verkoop en commerciële garanties, gedragscodes en de toegang tot buitengerechtelijke klachten- en beroepsprocedures, voor zover dergelijke voorzieningen beschikbaar zijn. Wanneer een handelaar deze voorzieningen vrijwillig aanbiedt om zijn producten te promoten, beschikt hij over marktgebaseerde prikkels om de consument te informeren over het bestaan en de belangrijkste kenmerken ervan, zonder dat het noodzakelijk is om het verstrekken van dergelijke informatie wettelijk verplicht te stellen. Sommige van deze informatievereisten overlappen tevens met soortgelijke vereisten in andere Uniewetgeving, namelijk Richtlijn 2013/11/EU van het Europees Parlement en de Raad[12], waarin specifieke informatieverplichtingen voor handelaren worden vastgesteld met betrekking tot buitengerechtelijke klachten- en beroepsprocedures, en Richtlijn (EU) 2019/771 van het Europees Parlement en de Raad[13], waarin de informatievereisten inzake commerciële garanties worden vastgesteld. Het is derhalve wenselijk deze informatievereisten uit Richtlijn 2011/83/EU te schrappen om het regelgevingskader te vereenvoudigen.

(10) Richtlijn 2011/83/EU verbiedt oneerlijke vormgeving van online-interfaces in op afstand gesloten overeenkomsten inzake financiële diensten. Verordening (EU) …/… [*please insert the number of Digital Fairness Act*] voert horizontale regels in inzake oneerlijke vormgeving van online-interfaces, die ook gelden voor op afstand gesloten overeenkomsten inzake financiële diensten. Om overlapping van regels te voorkomen, moeten de desbetreffende bepaling en de verwijzingen daarnaar uit Richtlijn 2011/83/EU worden geschrapt.

(11) Op grond van Richtlijn 2011/83/EU zijn handelaren die het sluiten van overeenkomsten via een online-interface aanbieden, verplicht ervoor te zorgen dat consumenten zich via een online herroepingsfunctie uit een overeenkomst kunnen terugtrekken. In Verordening (EU) …/… [*please insert the number of Digital Fairness Act*] worden horizontale regels inzake eerlijk interface-ontwerp vastgesteld, waaronder de verplichting voor handelaren om een onlinefunctie aan te bieden voor de uitoefening van het herroepingsrecht en het recht op beëindiging van de overeenkomst. Om overlapping van regels te voorkomen, moeten de bepaling inzake de herroepingsfunctie en de verwijzingen daarnaar uit Richtlijn 2011/83/EU worden geschrapt.

(12) Richtlijn 2011/83/EU biedt lidstaten de mogelijkheid om aanvullende informatieverplichtingen op te leggen aan aanbieders van onlinemarktplaatsen.

---

12 Richtlijn 2013/11/EU van het Europees Parlement en de Raad van 21 mei 2013 betreffende alternatieve beslechting van consumentengeschillen en tot wijziging van Verordening (EG) nr. 2006/2004 en Richtlijn 2009/22/EG (richtlijn ADR consumenten) (PB L 165 van 18.6.2013, blz. 63, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2013/11/oj).

13 Richtlijn (EU) 2019/771 van het Europees Parlement en de Raad van 20 mei 2019 betreffende bepaalde aspecten van overeenkomsten voor de verkoop van goederen, tot wijziging van Verordening (EU) 2017/2394 en Richtlijn 2009/22/EG, en tot intrekking van Richtlijn 1999/44/EG (PB L 136 van 22.5.2019, blz. 28, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2019/771/oj).

Verordening (EU) 2022/2065 van het Europees Parlement en de Raad[14] voorziet in horizontale, volledig geharmoniseerde informatievereisten voor aanbieders van onlinemarktplaatsen. Op grond van die verordening mogen de lidstaten geen aanvullende nationale voorschriften vaststellen of handhaven met betrekking tot aangelegenheden die onder het toepassingsgebied van die verordening vallen. Met het oog op de consistentie moeten de desbetreffende bepaling en de verwijzingen daarnaar uit Richtlijn 2011/83/EU worden geschrapt.

(13) Richtlijn 2002/58/EG van het Europees Parlement en de Raad[15] biedt abonnees en gebruikers van elektronische communicatiediensten bescherming tegen ongewenste communicatie voor direct marketing. Deze bescherming is van groot belang voor consumenten en wordt opgenomen in Verordening (EU) [*please insert the number of Digital Fairness Act*]. Om overlapping van regels in de verordening eerlijke digitale handelspraktijken en Richtlijn 2002/58/EG te voorkomen, is het noodzakelijk Richtlijn 2002/58/EG te wijzigen teneinde de toepassing van de daarin opgenomen regels inzake ongewenste communicatie in het kader van betrekkingen tussen bedrijven en consumenten uit te sluiten.

(14) Richtlijn 2011/83/EU en Richtlijn 2002/58/EG moeten daarom dienovereenkomstig worden gewijzigd.

(15) Daar de doelstelling van deze richtlijn, namelijk de vereenvoudiging van het consumentenrecht van de Unie, niet voldoende door de lidstaten afzonderlijk kan worden verwezenlijkt, maar doordat het probleem zich in de hele Unie voordoet, beter door de Unie kan worden verwezenlijkt, kan de Unie, overeenkomstig het in artikel 5 van het Verdrag betreffende de Europese Unie neergelegde subsidiariteitsbeginsel, maatregelen nemen. Overeenkomstig het in hetzelfde artikel neergelegde evenredigheidsbeginsel gaat deze richtlijn niet verder dan wat nodig is om deze doelstelling te verwezenlijken,

HEBBEN DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

Wijzigingen in Richtlijn 2011/83/EU

Richtlijn 2011/83/EU wordt als volgt gewijzigd:

1) Artikel 2 wordt als volgt gewijzigd:

a) punt 12 wordt vervangen door:

“12) “financiële dienst”: iedere dienst van bancaire aard of op het gebied van kredietverstrekking, verzekering, individuele pensioenen, beleggingen en betalingen, met inbegrip van diensten op het gebied van crypto-activa;”;

b) het volgende punt wordt toegevoegd:

[14] Verordening (EU) 2022/2065 van het Europees Parlement en de Raad van 19 oktober 2022 betreffende een eengemaakte markt voor digitale diensten en tot wijziging van Richtlijn 2000/31/EG (digitaledienstenverordening) (PB L 277 van 27.10.2022, blz. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2022/2065/oj).

[15] Richtlijn 2002/58/EG van het Europees Parlement en de Raad van 12 juli 2002 betreffende de verwerking van persoonsgegevens en de bescherming van de persoonlijke levenssfeer in de sector elektronische communicatie (richtlijn betreffende privacy en elektronische communicatie) (PB L 201 van 31.7.2002, blz. 37, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2002/58/oj).

"22) "microtransactie": een overeenkomst betreffende de levering van digitale inhoud die niet op een materiële drager wordt geleverd:

a) die wordt gesloten in het kader van een bestaande overeenkomst voor digitale diensten tussen dezelfde handelaar en dezelfde consument;

b) die onlosmakelijk verbonden is met de levering van die digitale dienst door het aanbieden van aanvullende inhoud of functies, en

c) waarbij het door de consument te betalen bedrag niet hoger is dan 50 EUR of het equivalent daarvan in een door de handelaar gebruikte virtuele valuta.".

2) In artikel 3, lid 1 ter, wordt de eerste alinea vervangen door:

"In het geval van overeenkomsten op afstand tussen een handelaar en een consument voor het verrichten van financiële diensten zijn alleen de artikelen 1 en 2, artikel 3, leden 2, 5, en 6, artikel 4, artikel 6 bis, artikel 8, lid 6, de artikelen 16 bis tot en met 16 quinquies, artikel 19, de artikelen 21 tot en met 23, artikel 24, leden 1 en 6, de artikelen 25 tot en met 27 en artikel 29 van toepassing.".

3) In artikel 5, lid 1, wordt punt e quater) geschrapt.

4) Artikel 6 wordt als volgt gewijzigd:

a) lid 1 wordt als volgt gewijzigd:

i) de punten g) en h) worden vervangen door:

"g) de regelingen voor de betaling, levering, met inbegrip van, in voorkomend geval, milieuvriendelijke leveringsopties, uitvoering, de termijn waarbinnen de handelaar zich verbindt de goederen te leveren of de diensten te verlenen;

h) wanneer er een herroepingsrecht bestaat, de voorwaarden, de termijn en de procedures voor de uitoefening van dat recht overeenkomstig artikel 11, lid 1, alsmede het modelformulier voor herroeping in bijlage I, deel B, en, in voorkomend geval, informatie over de beschikbaarheid en de plaats van de herroepingsfunctie als bedoeld in artikel [*insert the number of the Article on the withdrawal function*] van Verordening (EU) …/… van het Europees Parlement en de Raad * [*insert the number of the Digital Fairness Act*], behalve wanneer de consument, vóór het sluiten van de overeenkomst betreffende de levering van digitale inhoud die niet op een materiële drager wordt geleverd, ermee heeft ingestemd dat de uitvoering van de overeenkomst onmiddellijk na het sluiten ervan van start gaat overeenkomstig artikel 16, eerste alinea, punt m).";

---

* Verordening (EU) …/… van het Europees Parlement en de Raad van … (PB…ELI…).";

ii) punt j) wordt vervangen door:

"j) dat, ingeval de consument het herroepingsrecht uitoefent nadat hij een verzoek overeenkomstig artikel 7, lid 3, of artikel 8, lid 8, heeft gedaan, de consument gebonden is de handelaar zijn redelijke kosten te vergoeden overeenkomstig artikel 14, lid 3, of, in het geval van een overeenkomst voor digitale diensten die bestaat uit een abonnement voor toegang tot audio- of video-inhoud, ingeval de consument het herroepingsrecht uitoefent overeenkomstig artikel 9, lid 1 ter, de consument verplicht is de handelaar de

gemiddelde prijs van de dienst voor één maand te betalen, berekend op basis van de volledige looptijd van de overeenkomst;";

iii) de punten m), n) en t) worden geschrapt;

iv) de volgende alinea wordt toegevoegd:

"In afwijking van de eerste alinea verstrekt de handelaar bij microtransacties de consument de in de punten a) en e) van de eerste alinea bedoelde informatie.";

b) lid 4 wordt vervangen door:

"4. De in lid 1, punten h), i) en j), van dit artikel bedoelde informatie kan worden verstrekt door middel van de in bijlage I, deel A, uiteengezette modelinstructies voor herroeping. De handelaar heeft voldaan aan de lid 1, punten h), i) en j), van dit artikel gestelde informatievereisten als de handelaar deze instructies correct heeft verstrekt aan de consument. De verwijzingen naar de herroepingstermijn van 14 dagen in de in bijlage I, deel A, uiteengezette modelinstructies voor herroeping worden vervangen door verwijzingen naar een herroepingstermijn van 30 dagen in gevallen waarin lidstaten regels hebben vastgesteld overeenkomstig artikel 9, lid 1 bis, of door verwijzingen naar een herroepingstermijn van één maand voor overeenkomsten voor digitale diensten die bestaan uit een abonnement voor toegang tot audio- of video-inhoud gedurende een bepaalde periode, zoals bedoeld in artikel 9, lid 1 ter.".

5) In artikel 6 bis wordt lid 2 geschrapt.

6) Artikel 8 wordt als volgt gewijzigd:

a) in lid 2 wordt de eerste alinea vervangen door:

"2. Indien een overeenkomst op afstand die op elektronische wijze wordt gesloten een betalingsverplichting voor de consument inhoudt, wijst de handelaar de consument op duidelijke en in het oog springende manier en onmiddellijk voordat de consument zijn bestelling plaatst, op de in artikel 6, lid 1, punten a), e), l bis), o) en p), en, in het geval van microtransacties, de in artikel 6, lid 1, punten a) en e), genoemde informatie.";

b) lid 4 wordt vervangen door:

"4. Indien de overeenkomst wordt gesloten met behulp van een middel voor communicatie op afstand dat beperkte ruimte of tijd biedt voor het verstrekken van de informatie, verstrekt de handelaar bij of via dat specifieke middel voordat de overeenkomst wordt gesloten, ten minste de in artikel 6, lid 1, punten a), b) en e), h) en o) bedoelde precontractuele informatie, met uitzondering van het in bijlage I, deel B, opgenomen modelformulier voor herroeping als bedoeld onder punt h). De overige in artikel 6, lid 1, bedoelde informatie, met inbegrip van het modelformulier voor herroeping, wordt door de handelaar op passende wijze aan de consument verstrekt overeenkomstig lid 1 van dit artikel. Wat microtransacties betreft, verstrekt de handelaar vóór het sluiten van de overeenkomst via of door middel van dergelijke middelen voor communicatie op afstand de in artikel 6, lid 1, punten a) en e), genoemde informatie.";

c) in lid 7 wordt het inleidende deel vervangen door:

"7. De handelaar verstrekt de consument op een duurzame gegevensdrager de bevestiging van de gesloten overeenkomst binnen een redelijke periode na sluiting van de overeenkomst op afstand en uiterlijk bij de levering van de goederen of

voordat de verrichting van de dienst begint of de levering van digitale inhoud die niet op een materiële drager wordt geleverd, van start gaat. Deze bevestiging omvat:”.

7) Artikel 9 wordt als volgt gewijzigd:

a) na lid 1 bis wordt het volgende lid ingevoegd:

“1 ter. In afwijking van lid 1 van dit artikel geldt dat voor overeenkomsten voor digitale diensten die bestaan uit een abonnement voor toegang tot audio- of video-inhoud gedurende een bepaalde periode, en waarbij de consument uitdrukkelijk heeft verzocht dat de uitvoering van de overeenkomst onmiddellijk na het sluiten ervan van start gaat, dat de consument beschikt over een termijn van één maand om de overeenkomst op afstand of de buiten verkoopruimten gesloten overeenkomst zonder opgave van redenen te herroepen, en zonder andere kosten te moeten dragen dan die welke in artikel 14 zijn vastgelegd.”;

b) in lid 2 wordt het inleidende deel vervangen door:

“2. Onverminderd artikel 10, verstrijkt de in lid 1 van dit artikel bedoelde herroepingstermijn 14 dagen, of, in gevallen waarin de lidstaten op grond van lid 1 bis van dit artikel regels hebben vastgesteld, 30 dagen na, of voor overeenkomsten als bedoeld in lid 1 ter van dit artikel, één maand na:”.

8) Artikel 11 bis wordt geschrapt.

9) Artikel 12 wordt vervangen door:

“Artikel 12

Gevolgen van herroeping

1. De uitoefening van het herroepingsrecht beëindigt de verplichting voor de partijen om:

a) de overeenkomst op afstand of de buiten verkoopruimten gesloten overeenkomst uit te voeren, of

b) een overeenkomst op afstand of buiten verkoopruimten te sluiten, in het geval de consument een aanbod heeft gedaan.

2. In afwijking van lid 1 van dit artikel geldt dat, wanneer de consument overeenkomstig artikel 9, lid 1, punt b), gebruikmaakt van het herroepingsrecht met betrekking tot een overeenkomst voor digitale diensten die bestaat uit een abonnement voor toegang tot audio- of video-inhoud gedurende een bepaalde periode, de handelaar de overeenkomst moet nakomen tot het einde van de oorspronkelijke periode van één maand.”.

10) In artikel 14 wordt na lid 3 het volgende lid toegevoegd:

“3 bis. In afwijking van de leden 2 bis en 3 van dit artikel geldt dat wanneer een consument overeenkomstig artikel 9, lid 1 ter, gebruikmaakt van het herroepingsrecht met betrekking tot een overeenkomst voor digitale diensten die bestaat uit een abonnement voor toegang tot audio- of video-inhoud gedurende een bepaalde periode, de consument aan de handelaar de in de overeenkomst vastgelegde gemiddelde prijs van de dienst voor één maand betaalt, berekend op basis van de volledige looptijd van de overeenkomst.”.

11) In artikel 16 bis, lid 1, wordt punt s) vervangen door:

"s) praktische instructies en procedures voor de uitoefening van het herroepingsrecht overeenkomstig artikel 16 ter, lid 1, met vermelding van onder meer het telefoonnummer en het e-mailadres of nadere gegevens over andere communicatiewijzen van de handelaar die relevant zijn voor de verzending van de herroepingsverklaring en, voor via een online-interface gesloten overeenkomsten inzake financiële diensten, informatie over de beschikbaarheid en de plaats van de herroepingsfunctie als bedoeld in artikel [*insert the number of the Article on the withdrawal function*] van Verordening (EU) .../... [*insert the number of the Digital Fairness Act*].".

12) Artikel 16 sexies wordt geschrapt.

13) In artikel 29 wordt lid 1 vervangen door:

"1. Indien een lidstaat gebruikmaakt van een van de regelgevingsopties als bedoeld in artikel 3, lid 4, artikel 6, leden 7 en 8, artikel 7, lid 4, artikel 8, lid 6, artikel 9, leden 1 bis en 3, artikel 16, tweede en derde alinea, artikel 16 bis, leden 2 en 9, en artikel 16 ter, lid 7, stelt hij de Commissie daar uiterlijk op 19 december 2025 van in kennis, alsook van eventuele latere wijzigingen.".

14) In deel A van bijlage I wordt punt 6] van de "Instructies voor het invullen van het formulier" vervangen door:

"6] In geval van een overeenkomst voor de verrichting van diensten of de levering van water, gas of elektriciteit, voor zover deze niet in beperkte volumes of in een welbepaalde hoeveelheid gereed voor verkoop zijn gemaakt, of van stadsverwarming, dient het volgende te worden ingevoegd: "Als u heeft verzocht om de verrichting van diensten of de levering van water/gas/elektriciteit/stadsverwarming [*doorhalen wat niet van toepassing is*] te laten beginnen tijdens de herroepingstermijn, betaalt u een bedrag dat evenredig is aan hetgeen op het moment dat u ons ervan in kennis heeft gesteld dat u de overeenkomst herroept reeds geleverd is, vergeleken met de volledige uitvoering van de overeenkomst, of betaalt u ons de gemiddelde vergoeding voor één maand van uw abonnement [*doorhalen wat niet van toepassing is*].".

Artikel 2

Wijzigingen in Richtlijn 2002/58/EG

In artikel 13 wordt het volgende lid 7 toegevoegd:

"7) Dit artikel is niet van toepassing op handelaren die ongewenste communicatie voor direct marketing richten tot gebruikers of abonnees die consument zijn.".

Artikel 3

1. De lidstaten stellen uiterlijk op [twaalf maanden na de inwerkingtreding] de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast om aan deze richtlijn te voldoen en maken deze bekend. Zij delen de Commissie de tekst van die bepalingen onverwijld mee.

Zij passen die bepalingen toe vanaf [twaalf maanden na de inwerkingtreding].

Wanneer de lidstaten die bepalingen aannemen, wordt in die bepalingen zelf of bij de officiële bekendmaking ervan naar deze richtlijn verwezen. De regels voor die verwijzing worden vastgesteld door de lidstaten.

2. De lidstaten delen de Commissie de tekst van de belangrijkste bepalingen van intern recht mee die zij op het onder deze richtlijn vallende gebied vaststellen.

Artikel 4

Deze richtlijn treedt in werking op de twintigste dag na die van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Artikel 5

Deze richtlijn is gericht tot de lidstaten.

Gedaan te Brussel,

Voor het Europees Parlement	*Voor de Raad*
De voorzitter	*De voorzitter*